

TATJANA GERHARD, 'THE POWER OF ILLUSION – THE ILLUSION OF POWER'**14.05 – 19.06.2022**

Tatjana Gerhard (°1974) leeft en werkt sinds 2010 in Gent (België). Geboren en opgegroeid in Zwitserland en met een deels Kroatische achtergrond, startte ze na haar studies aan de kunstacademie in Zürich aldaar haar kunstenaarsbestaan. Met (deelname aan) tentoonstellingen in Zwitserland, Duitsland, België, Italië en Frankrijk baant haar werk zich geleidelijk een weg in het internationale landschap van de schilderkunst. Al in haar vroege schilderijen wordt duidelijk dat het werk van Tatjana Gerhard bestaat bij gratie van de rauwheid van het menselijk bestaan. Met nietsontziende blik fileert ze in haar werk de mens en zijn existentie in al haar facetten. In een beeldtaal die verwant is aan die van bijvoorbeeld Maria Lassnig, Francis Bacon, Lee Krasner, Philip Guston of een Louise Bonnet, neemt Gerhard met grote trefzekerheid positie in in de schilderkunst.

Met de tentoonstelling *THE POWER OF ILLUSION – THE ILLUSION OF POWER* houdt Tatjana Gerhard ons de begrippen macht en illusie voor. De titel spiegelt zichzelf, waardoor een eindeloze omkering én herhaling ontstaat van de vraag die erin vervat zit: is macht een illusie/wat is de macht van een illusie? Wat betekent dit voor het schilderij? Wat betekent dit voor de mens? Tatjana Gerhard brengt in deze tentoonstelling taferelen bij elkaar van voornamelijk ineenstrengelende of uiteenrafelende figurenparen. Het is moeilijk te definiëren wat de figuren aan het doen zijn of in welke toestand/situatie ze zich bevinden. Ze kunnen in een gevecht verwickeld zijn maar even goed verstrengeld in een passionele liefdesdans. Opvallend is dat geen enkele figuur alleen is afgebeeld. Er is altijd ergens een tweede, 'een ander' te bespeuren. Soms lijken ze vastgeketend aan elkaar, symbiotisch vergroeid, alsof ze maar moeizaam kunnen loskomen van elkaar of in elkaar gevangen zitten. Caught in a trap. De vraag is vaak waar de ene figuur 'ophoudt' en de andere 'begint'. Amorfe 'hoopjes' mens bevinden zich in bevreemdende en onbeholpen posities en proberen met vertrokken gezichten een houding te vinden. De beelden die Tatjana Gerhard schildert zijn zelden in één oogopslag te vatten. Integendeel vragen ze de kijker om traag en behoedzaam te ontcijferen, om uit de onstuimig en soms bijna gewelddadig aangebrachte verfmassa het beeld te ontwaren en de knoop van in elkaar overvloeiende lagen – zowel in betekenis als in materie – te ontwarren. Als een dissonant muziekstuk waarin de melodie zoek is, zo verschijnen de werken van Gerhard: als verwrongen verbeeldingen van de conditie van de mens in tijden van eenzaamheid, angst, pijn, verlangen, passie, liefde. Eén ding is zeker: Gerhard schuwt de grote thema's niet.

Met grote omzichtigheid geeft Tatjana Gerhard haar schilderijen afwisselend Engelse en Duitse titels: *Pieces, Ummantelt, Pressure, Geine Krenzen, One, Loslösung of Fremde Augen...* Er wordt in Gerhards beeldtaal intens vastgehouden, ge- en beklemd, losgelaten, ingekapseld, aangetrokken, afgestoten. Het balanceren tussen één worden en uiteenvallen lijkt een permanente conditie, het tegendeel van elke beweging in zichzelf besloten. Via de titels geeft ze haar werk, dat bol staat van onthechting en ontwor(s)teling, een leesrichting mee. In *Fremde Augen* bijvoorbeeld komen de ogen van de ene figuur in het hoofd van de ander terecht. Ben jij het die door mijn ogen kijkt of kijk ik door de jouwe? Heeft de 'ene ander' de blik van de 'andere ander' gestolen? Ook in het kleine schilderijtje *Who are you* figureren

verschillende ogenparen vanuit verschillende perspectieven: wie zijn wij, waar bevinden wij ons, wat zien we, wie zie wat (niet)?

Naast de werken met worstelende figuren(koppels), zijn andere werken eerder als cumulaties van beelden en gedachten aangezet, als zijn ze de weergave van het (gevoels)brein van een mens. In *Schwere*, in *Solution* of in *Leaving* bijvoorbeeld waaiëren rond een centrale figuur verschillende gedachten en droombeelden fragmentair doorheen het beeld, bij elkaar gehouden door de compositie van het schilderij die zwaar bewerkt door verf, lijm en papier ontstaat. Individuele tekeningen worden op het doek gekleefd en in het beeld verwerkt, omgeven door brede verfstroken in soms harde en felle kleuren. De ambiguïteit die haar beelden kenmerkt, wordt door Gerhard ook doorgezet in de opbouw van haar schilderijen en hoe ze met verf, papier, lijm, vernis en collagewerk in de weer is. Soms resulteert dit in glanzende, bijna reflecterende doeken (metafoor van de spiegel), andere behouden dan weer de ruwe, niet-reflectieve en matte huid van grof aangezette borstelstreken en woeste verfpakkingen. Met intense uithalen en grote gebaren lijken deze schilderijen te zijn ontstaan, vanuit een energie die kolkend als lava haar weg naar het doek lijkt te hebben gezocht. Het werk van Tatjana Gerhard geeft geen antwoorden: het zijn precies de vele en grote vragen die het oproept waarmee ze de kijker lijkt te willen confronteren. Veeleer dan als 'venster op de wereld' vormen haar schilderijen dan ook een spiegel voor de kijker, als een allegorische reflectie van het fundamentele onvermogen van de universele mens.

Tekst door Iris Paschalidis

Onlangs was Tatjana's werk te zien in solotentoonstellingen in 'Édition Populaire' (BE), BE-PART (BE), Deweer Gallery (BE), Rotwand (CH), Project Room (FR) en Helmhaus Zurich (CH). Ze maakte ook deel uit van groepstentoonstellingen in S.M.A.K. Gent (BE), Les ballets C de la B (BE), Musée d'art de Pully (CH), Whitehousegallery (BE) en deed een tentoonstelling met het Roger Raveel museum. Momenteel loopt er een groepstentoonstelling bij Galerie Ron Mandos in Amsterdam en in Herrmann Germann Conspirators bij Galerie Rosenberg (CH).

Gerhard maakt deel uit van verschillende openbare collecties, zoals Julius Bär Kunstsammlung (CH), Credit Suisse Kunstsammlung (CH), Kunstsammlung der Zürcher Kantonalbank (CH), John Jones Artcollection (UK), Helvetia Kunstsammlung (CH), Roche Collection (CH), Kunstsammlung des Kantons Zürich (CH), Kunstsammlung der Stadt Zürich (CH), Kunstmuseum Bern (CH), Museum zu Allerheiligen, Schaffhausen, Sturzenegger Stiftung (CH), Mu. ZEE (BE), S.M.A.K. (BE) en de Collectie van de Vlaamse Gemeenschap (BE).